

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fremsættelse af Lovforslag.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg har den Ære for det høje Landsting at fremsætte *Forslag til Lov om en Erhvervs-tælling i Aaret 1935*. Der er nu snart hengaet 10 Aar siden Afholdelsen af den sidste Erhvervstælling. Da Tællinger af denne Art danner det eneste Grundlag for et samlet Overblik over Industri, Haandværk, Handel, Omsætning og Samfærdsel i Danmark, maa det erkendes, at en ny Tælling ikke bør udskydes længere end til næste Aar. Det siger sig selv, at Tallene fra Erhvervstællingen i 1925 nu er stærkt forældede og i mange Tilfælde nærmest ubrugelige til en Bedømmelse af Landets nuværende Erhvervsforhold. Hertil kommer det særlige Forhold, at de ved Bortgangen fra Guldet nødvendiggjorte Foranstaltninger gør det ønskeligt netop nu at faa talmæssig Klarhed over, hvilke Virkninger disse Foranstaltninger har haft, bl. a. med Hensyn til Oprettelse af nye industrielle Virksomheder m. m.

Som det vil fremgaa af Lovforslaget, tænkes Tællingen ligesom den, der afholdtes i 1925, at skulle omfatte Haandværk og Industri, Handel, Omsætning og Samfærdselsvirksomheder. Ligesom ved den foregaaende Tælling vil efter Forslaget Landbrugsvirksomheder samt Skovbrugs- og Fiskerivirksomheder heller ikke denne Gang blive medtaget, medmindre Indehaveren tillige driver saadanne Erhverv, som falder ind under Tællingen. Landbruget er stadig den af Danmarks store Erhvervsgrene, for hvilken man har den bedste og fyldigste Statistik, saa at det ikke mindst efter Foretagelsen af de sidste store Tællinger i 1929 og 1933 maa betragtes som fuldt forsvarligt at begrænse Tællingen som foreslaaet til i alt ca. 200 000 Enheder inden for Industri, Haandværk, Handel og Omsætning, medens de godt 200 000 Landbrugsbedrifter baade af den nævnte Aarsag og af Hensyn til Bekostningen holdes udenfor. Naar man endvidere som sidst heller ikke foreslaar at inddrage Skovbrugs- og Fiskerivirksomheder under Tællingen, er Aarsagen den, at Skovbrugserhvervet i Forbindelse med de store Landbrugstællinger har været gjort til Genstand for en indgaaende Behandling, og at Fiskeridirektoratet hvert Aar udsender en udførlig statistisk Redegørelse for Fiskerierhvervet.

Med Hensyn til Materialets Tilvejebringelse maa man regne med Kommunal-

bestyrelsernes Medhjælp. Dette gælder ikke mindst med Hensyn til Udarbejdelsen af de Fortegnelser, der er nødvendige for at kontrolere Materialets Fuldstændighed. I § 3 er optaget en Bestemmelse om, at Skemaerne kan indeholde Spørgsmaal om Bruttomængde og Bruttoværdi af Produktionen og af de til Produktionen anvendte Raa- og Hjelpestoffer. Ligeledes tænkes der tilvebragt Oplysning om den samlede Omsætning. Spørgsmaalet herom blev forud for Tællingen i 1925 mødt med Uvilje fra Handelens Side, men det blev ikke desto mindre beredvilligt besvaret af langt de fleste Virksomheder, skønt det vel først senere kom til at staa klart for de forskellige Brancher og Virksomheder, hvilke værdifulde Oplysninger netop Omsætnings Størrelse giver Adgang til. Skemaerne skal godkendes af Handelsministeriet. Det var tidligere Indenrigsministeriet, men efter at disse Virksomheder er lagt ind under Handelsministeriet, har man fundet det rimeligt, at det bliver Handelsministeriet, der foretager denne Godkendelse. Der vil blive givet Virksomhederne Adgang til at aflevere Spørgeskemaerne i forseglede Konvolut, saafremt de ikke maatte ønske at fremkomme med Besvarelsen direkte over for Kommunen.

Bestemmelsen i Lovforslagets § 5, hvorefter der kan idømmes Bøde for mangelfuld Besvarelse, fandtes ogsaa i Loven af 1925. Uagtet der ikke ved sidste Tælling blev Anvendelse for Bødestraffene, maa det dog anses for nødvendigt at have dette Middel i Baghaanden for det Tilfælde, at der skulde findes enkelte Erhvervsvirksomheder, som det ikke lykkes Det statistiske Departement ved Forhandling at bevæge til at efterkomme Forpligtelsen efter Loven.

Tællingen agtes foretaget i Maj eller Juni Maaned 1935. Statens Udgifter til Skemaernes Forsendelse, Bearbejdelse af Materialet og Trykning af Redegørelse for Resultaterne er anslaaet til et Beløb af 50 000—60 000 Kr., der vil komme til at fordele sig over 3 à 4 Aar.

Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Det andet Lovforslag, som jeg har den Ære at fremsætte, er *Forslag til Lov om Ændring i og Tilføjelse til Lov af 31. Marts 1852 om Overdragelse af Colonistederne paa Alheden og Randbøll-Hede i Jylland til sammes Fæstere som Selvejendom*. Det er en forfærdelig lang Titel, men det skyldes jo Henvisningen til den gamle Lov, i hvilken denne Ændring skal foretages. Selve Lovforslaget gaar kun ud paa at bemyndige